

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Elišky Cihlářové a JUDr. Věry Šimůnkové v právní věci stěžovatele **S. M.**, za účasti **České správy sociálního zabezpečení**, se sídlem v Praze, Křížová 25, v řízení o kasační stížnosti proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 26. 3. 2004, č. j. 19 Cad 124/2003 - 21, o námitce podjatosti stěžovatele proti soudkyni Krajského soudu v Ostravě JUDr. Bohuslavě Drahošové,

t a k t o :

Soudkyně Krajského soudu v Ostravě JUDr. Bohuslava Drahošová **n e n í** vyloučena z projednávání a rozhodnutí této věci.

O d ů v o d n ě n í :

Usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 26. 3. 2004, č. j. 19 Cad 124/2003 - 21, bylo přerušeno řízení ve věci zastavení výplaty částečného invalidního důchodu. Proti tomuto rozhodnutí podal stěžovatel dne 30. 3. 2004 kasační stížnost, ve které mimo jiné také uvedl, že „to, co uvádí vyloučená soudkyně KS Ostrava v napadeném usnesení ...“, což bylo krajským soudem posouzeno jako námitka podjatosti soudkyně JUDr. Bohuslavy Drahošové. Přípisem ze dne 10. 6. 2004 byl stěžovatel vyzván, aby ve smyslu ust. § 8 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), svou námitku odůvodnil uvedením konkrétních skutečností, z nichž je dovozována. Stěžovatel reagoval na výzvu krajského soudu podáním ze dne 16. 6. 2004, v němž uvedl, že JUDr. Drahošová jednala v předchozích řízeních vedených pod č. j. 38 Ca 177/97 a č. j. 38 Ca 267/99, přičemž tato řízení nejsou skončena.

Soudkyně Krajského soudu v Ostravě JUDr. Bohuslava Drahošová ke vznesené námitce podjatosti uvedla, že k účastníkům řízení ani k věci nemá osobní vztah a nejsou jí známy okolnosti, které by ji z projednávání a rozhodování ve věci vylučovaly. Není jí ani znám důvod, pro který by bylo možno pochybovat o její podjatosti.

Podle ust. § 8 odst. 1 s. ř. s. jsou soudci vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučení jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech. Podle odst. 5 téhož ustanovení může účastník nebo osoba zúčastněná na řízení namítnout podjatost soudce, soudní osoby, tlumočníka nebo znalce. Námitku musí uplatnit do jednoho týdne ode dne, kdy se o podjatosti dozvěděl; zjistí-li důvod podjatosti při jednání, musí ji uplatnit při tomto jednání. K později uplatněným námitkám se nepřihlíží. Námitka musí být zdůvodněna a musí být uvedeny konkrétní skutečnosti, z nichž je dovozována. O vyloučení soudce rozhodne usnesením po jeho vyjádření Nejvyšší správní soud, je-li namítána podjatost soudní osoby, tlumočníka nebo znalce, rozhodne o ní senát po jejich vyjádření.

Předpokladem pro zajištění záruky správného a spravedlivého rozhodnutí je, aby v řízení jednal a rozhodoval soudce nepodjatý, který není v žádném osobním stavu k účastníkům a k jejich zástupcům a který není nikterak zainteresován na výsledku řízení. Proto důvodem vyloučení soudce je soudcův poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům, přičemž zákon dále vylučuje soudce, který věc již projednával a nebo o ní rozhodoval v jiném stupni, v předchozím soudním řízení nebo v řízení u správního orgánu. Poměr k věci vyplývá především z přímého právního zájmu soudce na projednávání věci; tak je tomu v případě, kdyby byl sám účastníkem řízení, nebo v případě, že by mohl být rozhodnutím soudu přímo dotčen na svých právech (např. kdyby jinak mohl být vedlejším účastníkem). Vyloučen je také soudce, který získal o věci poznatky jiným způsobem než z dokazování při řízení (např. jako svědek vnímal skutečnosti, které jsou předmětem dokazování). Soudcův poměr k účastníkům nebo k jejich zástupcům může být také založen především příbuzenským nebo jemu obdobným vztahem, např. vztahem přátelským či naopak zjevně nepřátelským. Zákon vylučuje, aby důvodem pochybnosti o soudcově nepodjatosti mohly být okolnosti, které spočívají buď v jeho postupu v řízení v projednávání věci, nebo v jeho rozhodování v jiných věcech. V postupu soudce při projednávání konkrétní věci se totiž projevuje samotný výkon soudnictví a tyto okolnosti samy o sobě nemohou být důvodem k pochybnosti o nepodjatosti soudce.

V projednáváné věci stěžovatel dovozuje podjatost soudkyně z faktu, že se tato podílí na projednávání a rozhodování v jiných věcech a z postupu této soudkyně ve sporné věci. Z výše uvedeného je však patrné, že důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti spočívající v postupu tohoto soudce v řízení o projednáváné věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech, což přímo vyplývá z ust. § 8 odst. 1 s. ř. s. Zákon tedy přímo stanovuje, že pro ty důvody, na které poukazuje stěžovatel, není možné shledat podjatost soudce v projednáváné věci. Stěžovatel tedy namítá jako jediné důvody, pro které shledává JUDr. Drahošovou podjatou, ty, které ze zákona namítat nelze. Jiné okolnosti, které by byly důvodem k pochybnostem o nepodjatosti uvedené soudkyně, stěžovatel netvrdí, a sama soudkyně ve svém vyjádření uvádí, že jí takové okolnosti nejsou známy a že se necítí být podjatá.

Ze všech shora uvedených důvodů Nejvyšší správní soud neshledal vznesenou námitku podjatosti soudkyně JUDr. Bohuslavy Drahošové za důvodnou, což vyjádřil ve výroku tohoto usnesení (§ 8 odst. 5 s. ř. s.). Ve věci bude proto dále rozhodovat shora uvedená soudkyně Krajského soudu v Ostravě.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 24. 11. 2004

JUDr. Radan Malík
předseda senátu